

DARY 13. SOBOTY:
PROJEKT WYDZIAŁU TRANSEUROPEJSKIEGO
I PROJEKT DIECEZJI WSCHODNIEJ

Lekcja 13 — 27 czerwca

ŻYCIE SŁOWEM BOŻYM

SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 20 czerwca

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: Flp 2,12-16; Łk 4,4.8.10-12; Ps 37,7; 46,11; 62,2-3.6; Kol 3,16.

TEKST PAMIĘCIOWY: „A bądźcie wykonawcami Słowa, a nie tylko słuchaczami, szukającymi samych siebie” (Jk 1,22).

Najlepsze metody studiowania *Biblii* na nic się nie zdadzą, jeśli nie jesteśmy zdecydowani, by żyć tym, czego uczymy się z *Pisma Świętego*. Ogólna zasada uczenia się ma także zastosowanie do studiowania *Biblii* — najlepiej uczymy się nie przez czytanie czy słuchanie, ale praktykowanie tego, czego się dowiedzieliśmy. Takie posłuszeństwo otwiera skarbnicę Bożych błogosławieństw, która w przeciwnym razie byłaby dla nas zamknięta. To wprowadza nas na niezwykłą drogę, na której zmienia się nasze życie oraz powiększa się nasze rozumienie i nasza wiedza. Jeśli nie jesteśmy gotowi trwać w Słowie Bożym i żyć zgodnie z tym, czego się uczymy, to nie będziemy się rozwijać. Nasze świadectwo będzie ograniczone, bo nasze życie nie będzie zgodne z naszymi słowami.

Wzrastamy w łasce i mądrości dzięki inspirującym wzorcom, które ilustrują nam, co znaczy żyć Słowem Bożym. Nie ma lepszego przykładu ani większej motywującej siły niż Jezus Chrystus. On dał nam przykład do naśladowania. Prowadził życie całkowicie zgodne z wolą Boga.

W tym tygodniu będziemy studiować, co znaczy żyć Słowem Boga i podporządkowywać się Jego władzy.

Studiowanie Słowa Bożego w sposób staranny i właściwy jest bardzo ważne. Ale równie ważne, a może nawet ważniejsze jest praktykowanie tego, czego się nauczyliśmy. Ostateczny cel studiowania *Biblii* nie polega na zgromadzeniu rozległej wiedzy, choćby najwspanialszej. Celem nie jest wyćwiczenie się w posługiwaniu się Słowem Bożym, ale ćwiczenie nas przez Słowo Boże — zmienianie naszego życia i naszego sposobu myślenia. To tak naprawdę się liczy. Być gotowym żyć prawdą, którą poznaliśmy, znaczy być gotowym podporządkować się biblijnej prawdzie. Ta decyzja często wymaga usilnych zmagania, gdyż toczymy bój o to, kto będzie panował nad naszym myśleniem i postępowaniem. Ostatecznie mamy tylko dwie strony do wyboru.

Przeczytaj Flp 2,12-16. Co wersety te mówią o tym, jak powinniśmy żyć?

Tak, Bóg działa w nas, ale czyni to przez Ducha Świętego, który jako jedyny udziela nam mądrości do zrozumienia *Pisma Świętego*. Ponadto jako grzeszni ludzie często opieramy się Bożej prawdzie, a zdani na samych siebie, nie byliśmy posłuszni Słowu Bożemu (zob. Rz 1,25; Ef 4,17-18). Bez Ducha Świętego nie miłowalibyśmy Bożego przesłania. Nie odpowiadalibyśmy na nie nadzieją, ufnością i miłością. Przez Ducha Świętego Bóg prawdziwie „według upodobania sprawia w was i chcenie, i wykonanie” (Flp 2,13).

Duch Święty jest Nauczycielem, który pragnie nas prowadzić ku głębszemu zrozumieniu *Pisma Świętego* i radosnemu docenianiu Słowa Bożego. Kieruje naszą uwagę na Słowo Boże i daje nam nowe postrzeżenie zawartej w nim prawdy, tak by nasze życie było nacechowane wiernością i wypływającym z miłości posłuszeństwem woli Bożej. „Nikt nie jest w stanie wyjaśniać *Pisma Świętego* bez pomocy Ducha Świętego. Jednak jeśli zabieracie się do Słowa Bożego z pokornym i skłonny do uczenia się sercem, to aniołowie Boży staną u waszego boku, aby wpoić wam dowody prawdy”⁵⁶. W ten sposób duchowe sprawy są duchowo interpretowane (zob. 1 Kor 2,13-14), a my jesteśmy uzdolnieni do radosnego podążania za Słowem Bożym „każdego ranka” (Iz 50,4).

W Flp 2,16 czytamy, że powinniśmy zachowywać słowa żywota. Co to oznacza? Jak możemy to czynić? Zob. także Pwt 4,4, gdzie czytamy podobne słowa. Jaka jest nasza rola w tym procesie?

⁵⁶ Ellen G. White, *Wybrane poselstwa*, t. 1, Radom 2016, s. 379-380.

Nie ma lepszego i bardziej inspirującego przykładu do naśladowania niż przykład Jezusa Chrystusa. On znał *Pismo Święte* i był gotowy podążać za spisany Słowem Bożym oraz trwać w nim.

Przeczytaj Łk 4,4.8.10-12. Jak Jezus posługiwał się *Pismem Świętym*, by przeciwstawić się pokusom szatana? Co mówi to nam o znaczeniu *Pisma Świętego* dla naszej wiary, zwłaszcza gdy jesteśmy kuszeni?

Jezus dobrze znał *Pismo Święte*. Tak dobrze przyswoił sobie Słowo Boże, iż potrafił je cytować z pamięci. Taka znajomość spisanego Słowa Bożego wynikała ze spędzania odpowiedniej ilości czasu z Bogiem na studiowaniu *Pisma Świętego*.

Gdyby Jezus nie znał dokładnie słów *Pisma Świętego* i kontekstu, w którym owe słowa występują, mógłby zostać łatwo zwiedziony przez diabła. Nawet diabeł cytował *Pismo Święte*, używając go w celu zwodzenia. Tak więc samo cytowanie *Pisma Świętego* nie wystarczy, gdyż także diabeł to potrafi. Musimy także wiedzieć, co inne fragmenty *Pisma Świętego* mówią na dany temat, aby właściwie pojmować każde zagadnienie. Jedyne taka znajomość Słowa Bożego pomoże nam — jak pomogła Jezusowi — nie dać się ogłupić przez wroga, ale odeprzeć jego ataki. Wielokrotnie ewangelisci stwierdzają, że Jezus otwierał umysły swoich uczniów na zrozumienie *Pisma Świętego*, zwracając ich uwagę na to, co *napisano* (zob. Łk 24,45-46; Mt 11,10; J 6,45). Uważał, że ci, którzy czytają *Pismo Święte*, będą w stanie pojąć właściwie jego znaczenie:

— „Co napisano w prawie, jak czytasz?” (Łk 10,26 DBG).

Według Jezusa to, co jest napisane w *Pismie Świętym*, stanowi normę, według której powinniśmy żyć.

W J 7,38 czytamy, że Jezus — Słowo Boże, które stało się ciałem — kierował swoich wyznawców ku *Pismu Świętemu*. Jedyne dzięki *Biblii* możemy wiedzieć z całą pewnością, że Jezus jest obiecany Mesjaszem. To *Pismo Święte* składa świadectwo o Nim (zob. J 5,39). Jezus sam był gotowy trwać przy *Pismie Świętym* — Słowie Bożym spisany pod natchnieniem Ducha Świętego. Skoro On był gotowy to czynić, jak świadczy to o naszej potrzebie trwania przy Słowie Bożym i życia nim?

Jakie jest twoje doświadczenie w posługiwaniu się *Pismem Świętym* w walce z pokusą? Czy będąc kuszoną, czytasz *Biblię* lub cytujesz ją z pamięci? Jeśli tak, to jakie są tego rezultaty i czego nauczyłeś się z tego doświadczenia?

Przeczytaj J 5,45-47. Jakie mocne przesłanie dał nam Jezus o swoim stosunku do *Biblii*?

Niektórzy twierdzą, że nauczanie Jezusa było ostrym przeciwieństwem słów *Pisma Świętego*, czyli *Starego Testamentu*. Mówią, że słowa Jezusa mają wyższą rangę niż *Pismo Święte*.

W *Nowym Testamencie* czytamy, jak Jezus mówił:

— „Słyszeliście, iż powiedziano (...). A Ja wam powiadam” (Mt 5,43-44; por. Mt 5,21-22.27-28.33-34.38-39).

Gdy Jezus wypowiadał te słynne słowa w *Kazaniu na górze*, nie próbował odrzucić ani obalić *Starego Testamentu*, jak twierdzą niektórzy interpretatorzy. Odpowiadał raczej na rozmaite interpretacje *Pisma Świętego* i ustną tradycję, na jakiej opierali się niektórzy interpretatorzy w Jego czasach, by usprawiedliwić postępowanie wobec innych, jakiego Bóg nie pochwałał i nigdy nie zalecał, na przykład nienawiść do wrogów (zob. Mt 5,43).

Jezus nie obalił *Starego Testamentu* w żaden sposób ani w żadnym stopniu nie osłabił jego autorytetu. Wręcz przeciwnie. To przecież *Stary Testament* dowodzi, kim jest Jezus. Zbawiciel raczej wzmocnił znaczenie starotestamentowych twierdzeń, wskazując pierwotne zamiary Boże, jakie im przyświecały.

Powolywanie się na autorytet Jezusa w celu podważania *Pisma Świętego* czy pomniejszania znaczenia niektórych części *Biblii* jako rzekomo nienatchnionych jest jedną z najbardziej podstępnych i niebezpiecznych form krytyki *Pisma Świętego*, gdyż jest czynione niejako w imieniu Jezusa. Przykład Jezusa wskazuje, jak wielkie znaczenie przywiązywał On do *Pisma Świętego*, które w Jego czasach stanowił *Stary Testament*. Jakich jeszcze dowodów potrzebujemy w kwestii tego, jak powinniśmy postrzegać *Stary Testament*?

Jezus był daleki od osłabiania autorytetu *Pisma Świętego*, a raczej konsekwentnie wywyższał je jako skuteczny i wiarygodny przewodnik wiary i życia. Jednoznacznie stwierdził w *Kazaniu na górze*:

— „Nie sądzicie, że przyszedłem rozwiązać prawo albo proroków; nie przyszedłem rozwiązać, ale wypełnić” (Mt 5,17 DBG).

Dalej powiedział:

— „Ktokolwiek by tedy rozwiązał jedno z tych przykazań najmniejszych i nauczałby tak ludzi, najmniejszym będzie nazwany w Królestwie Niebios” (Mt 5,19).

Jakie najważniejsze prawdy wiary nadal są ugruntowane w *Starym Testamencie*? Pomyśl na przykład o stworzeniu (zob. 1. i 2. rozdział *Księgi Rodzaju*) i upadku (zob. 3. rozdział *Księgi Rodzaju*). Jakie inne ważne chrześcijańskie prawdy znajdujemy w *Starym Testamencie* i jak zostały one później rozwinięte w *Nowym Testamencie*?

Nasze życie jest coraz bardziej pełne pośpiechu, napięcia i stresu. Czasami musimy ciężko pracować, by jakoś związać koniec z końcem — przetrwać i wyżyć rodzinę. Nawet jeśli nie musimy martwić się o byt, nakładamy na siebie zbyt duże obciążenia, bo chcemy mieć więcej, niż potrzebujemy. Pragniemy rzeczy, które, jak sądzimy, uczynią nas szczęśliwymi i spełnionymi. Ale Salomon w *Księdze Koheleeta* ostrzega nas, że takie spełnienie jest nieosiągalne.

Z różnych powodów bywamy bardzo zajęci, a w pośpiechu i nawale obowiązków łatwo przychodzi nam spychać na dalszy plan Boga i Jego sprawy. Oczywiście nie tracimy wiary ani nie wypieramy się Boga, ale przestajemy poświęcać odpowiednio dużo czasu na czytanie, modlitwę i przybliżanie się do Pana, „w którego mocy jest twój oddech” (Dn 5,23 BT). Inne rzeczy tak mocno pochłaniają naszą uwagę i nasz czas, iż zaniedbujemy łączność z Bogiem. Wszyscy potrzebujemy chwil, w których świadomie zwalniamy tempo życia, by spotkać się z Tym, który jest naszym Zbawicielem, z Jezusem. Jak Duch Święty może mówić do nas, jeśli nawet nie zatrzymamy się, by posłuchać? Specjalnie zaplanowany i cichy czas dla Boga — poświęcony na czytanie Jego Słowa i łączność z Nim w modlitwie — pozwala nam łączyć się ze Źródłem Duchowego Życia.

Przeczytaj Ps 37,7; 46,11 BT; 62,2-3.6. Czego wersety te uczą nas o spędzaniu czasu w ciszy z Bogiem? Dlaczego taki spokojny czas poświęcony na łączność z Bogiem jest dla nas ważny?

Jeśli kogoś kochasz, to lubisz spędzać z nim czas. Znajdź miejsce, w którym będziesz mógł w spokoju czytać Słowo Boże i rozmyślać o nim. W naszym życiowym pędzie może się to udać jedynie wtedy, gdy celowo zarezerwujemy czas na takie spotkanie z Bogiem i Jego Słowem. Początek dnia jest najlepszy do tego celu, jeśli możemy go spędzić w ciszy i zastanowieniu. Takie chwile przed rozpoczęciem dnia pracy mogą się stać błogosławieństwem na cały dzień, gdyż cenne myśli będą ci towarzyszyć przez wiele godzin. Bądź twórczy i staraj się znaleźć odpowiedniej jakości czas, jakiego potrzebujesz, by spotykać się z Bogiem bez zewnętrznych zakłóceń.

Łączność w modlitwie z Żywym Bogiem *Biblii* wpływa na twoje życie tak, jak nic innego. Przyczynia się do tego, iż zmieniasz się na podobieństwo Jezusa.

Na ile świadomie starasz się spędzać czas sam na sam z Panem? Jak spędzasz ten czas i jak pozwala ci to lepiej poznać prawdę o Bożej miłości?

„W sercu moim przechowuję słowo twoje, abym nie zgrzeszył przeciwko tobie” (Ps 119,11).

Uczenie się na pamięć *Pisma Świętego* przynosi liczne błogosławieństwa. Gdy gromadzimy w umyśle cenne fragmenty Słowa Bożego, możemy ożywić to, co zostało zapamiętane, i zastosować to w nowych i zmiennych okolicznościach. W ten sposób *Biblia* bezpośrednio wpływa na nasze myślenie, decyzje, wartości i postępowanie. Uczenie się na pamięć słów *Pisma Świętego* ożywia je w naszym codziennym doświadczeniu. Ponadto pomaga nam czcić Boga i żyć wiernie według *Pisma Świętego*.

Zapamiętywanie *Pisma Świętego* słowo w słowo jest znakomitym zabezpieczeniem przed zwiedzeniami i fałszywymi interpretacjami. Pozwala nam cytować *Pismo Święte* nawet wtedy, gdy nie mamy przy sobie egzemplarza *Biblii*. Może to być wielką mocą dla dobra w sytuacjach, w których dochodzi do głosu pokusa albo stajemy wobec trudnych wyzwań. Przypominanie sobie Bożych obietnic i kierowanie myśli na Słowo Boże — zamiast na nasze problemy — wznosi nasze myśli do Boga, który ma tysiące sposobów, by nam pomóc, gdy nie widzimy drogi wyjścia z trudnej sytuacji.

Przeczytaj Ef 5,19 oraz Kol 3,16. Jak śpiewanie pieśni o tematyce biblijnej utwierdza i umacnia Słowo Boże w naszym umyśle?

Śpiewanie pieśni do słów *Biblii* może być także dobrym sposobem zapamiętywania tekstu *Pisma Świętego*. Gdy śpiewamy słowa *Pisma Świętego*, łatwiej je zapamiętujemy. Połączenie słów *Pisma Świętego* z pięknymi melodiami utwierdza je w naszych myślach jeszcze pewniej i będzie służyć odpędzaniu naszych złych nastrojów. Fragmenty *Pisma Świętego* połączone z prostymi i harmonijnymi melodiami mogą być łatwo zaśpiewane i zapamiętane zarówno przez dorosłych, jak i przez dzieci. *Pismo Święte* było inspiracją do licznych słynnych oratoriów, symfonii i innych utworów muzycznych, które kształtowały kulturę chrześcijańską przez wieki. Kompozycje uszlachetniające nasze myśli i kierujące je ku Bogu i Jego Słowu są wspaniałym błogosławieństwem i pozytywnie wpływają na nas.

„Muzyka jest częścią uwielbienia Boga na niebiańskich dziedzińcach, a my powinniśmy się starać o to, byśmy w naszych pieśniach pochwalnych, tak dalece jak to jest możliwe, zbliżyli się do harmonii z niebiańskimi chórami”⁵⁷.

⁵⁷ Ellen G. White, *Wybrańcy Boga*, Warszawa 2018, wyd. 2, s. 449.

DO DALSZEGO STUDIUM

„Nieodrodzone oko nigdy nie może ujrzeć wspaniałości i piękna Chrystusa. Jedynie wewnętrzne oświecenie przez Ducha Świętego — ukazanie duszy jej prawdziwej beznadziejności i bezradności, jeśli nie przyjmie miłosierdzia i przebaczenia Tego, który poniósł jej grzechy, jedynego skutecznego Zbawiciela, Chrystusa — może uzdolnić człowieka do dostrzeżenia Jego nieskończonego miłosierdzia oraz Jego niezmierzonej miłości, dobroci i chwały”⁵⁸.

„Fragmenty *Pisma Świętego*, a nawet całe rozdziały mogą być przyswajane pamięciowo i powtarzane, gdy szatan przychodzi ze swoimi pokusami. (...). Gdy szatan usiłuje prowadzić umysł do rozmyślania o rzeczach ziemskich i zmysłowych, najskuteczniej można go odeprzeć przy pomocy *napisano*”⁵⁹.

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Jak prawda o wolnej woli i wolności wyboru mają się do naszych decyzji związanych z wiarą i posłuszeństwem? Choć wiele zdarzeń w naszym życiu pozostaje poza naszą kontrolą, to jednak mamy wolność wyboru w tym, co najważniejsze — w sprawach życia wiecznego. Jak korzystasz z wolnej woli danej ci przez Boga? Jakich duchowych wyborów dokonujesz?

2. Pomyśl o roli, jaką sobota może i powinna odgrywać w kwestii spędzania czasu w spokoju z Bogiem. Jak świętowanie soboty chroni cię przed nawalem zajęć, które odbierają ci czas na łączność z Bogiem? Jak możesz pełniej korzystać z soboty jako duchowego błogosławieństwa zgodnie z intencją przyświecającą jej ustanowieniu?

3. Jakie jest twoje doświadczenie w kwestii spędzania czasu z Bogiem na osobistej modlitwie i studiowaniu Słowa Bożego? Jak ta duchowa praktyka wpływa na twoją wiarę? Jak *powinna* wpływać? Jeśli zechcesz, podziel się podczas pierwszej części nabożeństwa swoimi spostrzeżeniami związanymi z osobistym studiowaniem *Pisma Świętego* i modlitwą oraz tym, co dzięki nim zyskałeś. Jak to, czego się nauczyłeś, może się okazać dobrodziejstwem także dla innych?

4. Jakie są twoje ulubione fragmenty *Pisma Świętego*, które znasz na pamięć? Dlaczego je lubisz? Jak nauczenie się ich na pamięć stało się błogosławieństwem dla ciebie?

⁵⁸ Ellen G. White, *The Upward Look*, Waszyngton 1982, s. 155.

⁵⁹ Tamż, w: *Advent Review and Sabbath Herald*, 8.4.1884. Przeczytaj także rozdział *Moc modlitwy*, w: tamż, *Pokój, za którym tęsknisz*, Warszawa 2011, wyd. 3, s. 91-103.

DARY 13. SOBOTY — PROJEKT POLSKI

II kwartał 2020 roku • Zbiórka darów 27 czerwca • Projekt Diecezji Wschodniej

Budowa domu modlitwy w Puławach

Zbór w Puławach — liczący niespełna czterdzieści osób — stanowi społeczność zaangażowaną w prowadzenie programów prozdrowotnych zarówno w budynku kościelnym, jak i poza nim. Istotnym elementem tej misji jest działalność realizowana poprzez filię Chrześcijańskiej Służby Charytatywnej przy zborze. Ponad rok temu zbór uruchomił swoje radio internetowe nadające całodobowe programy siedem dni w tygodniu. Nasi współwyznawcy z Puław planują nagrywać krótkie filmy będące znakomitym materiałem ewangelizacyjnym. To jedynie kilka inicjatyw z wielu podejmowanych.

Niestety, budynek kościelny w Puławach jest w bardzo złym stanie technicznym. Naszym marzeniem jest wybudowanie nowego i funkcjonalnego domu modlitwy pozwalającego na kontynuowanie służby misyjnej i podejmowanie nowych wyzwań. W chwili obecnej zbieramy informacje i potrzebną dokumentację. Gromadzimy również środki finansowe, które wciąż jednak nie są wystarczające. I chociaż kilka lat temu zbieraliśmy już dary na ten cel, to dzisiaj ponownie kładziemy wam na sercu sprawę zboru w Puławach i jego potrzeb.

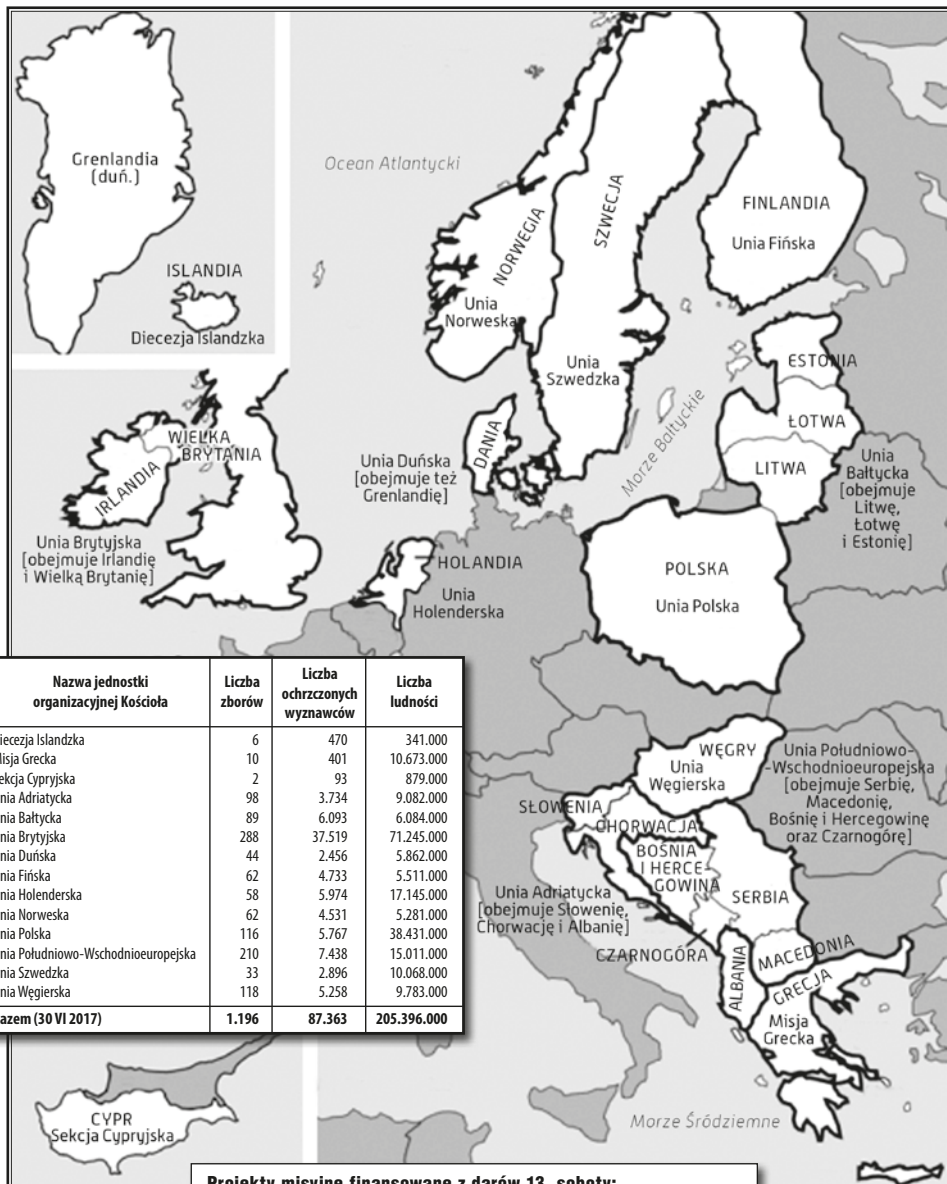
Złożone dary pomogą nam w realizacji naszego przedsięwzięcia, a przed zbrojem otworzą nowe możliwości. Bardzo prosimy o wsparcie tej inicjatywy, a wszystkim ofiarodawcom z serca dziękujemy.

Jak złożyć dary?

1. Zebrane dary podczas pierwszej części nabożeństwa zostaną przez skarbnika zboru podzielone po 50% na projekt międzynarodowy i krajowy.
2. Dar na projekt Puławy można złożyć w kopercie, wskazując ten właśnie cel. Dar zostanie w 100% przekazany na ten projekt.
3. Dar na projekt Puławy można również przekazać bezpośrednio na konto Diecezji Wschodniej: **42 1020 1156 0000 7402 0059 4259**, z dopiskiem: **Projekt Puławy**.

DARY 13. SOBOTY — PROJEKT ZAGRANICZNY

WYDZIAŁ TRANSEUROPEJSKI KOŚCIOŁA ADWENTYSTÓW DNIA SIÓDMEGO

Nazwa jednostki organizacyjnej Kościoła	Liczba zborów	Liczba ochrzczonych wyznawców	Liczba ludności
Diecezja Islandzka	6	470	341.000
Misja Grecka	10	401	10.673.000
Sekcja Cypryjska	2	93	879.000
Unia Adriatycka	98	3.734	9.082.000
Unia Bałtycka	89	6.093	6.084.000
Unia Brytyjska	288	37.519	71.245.000
Unia Duńska	44	2.456	5.862.000
Unia Fińska	62	4.733	5.511.000
Unia Holenderska	58	5.974	17.145.000
Unia Norweska	62	4.531	5.281.000
Unia Polska	116	5.767	38.431.000
Unia Południowo-Wschodnioeuropejska	210	7.438	15.011.000
Unia Szwedzka	33	2.896	10.068.000
Unia Węgierska	118	5.258	9.783.000
Razem (30 VI 2017)	1.196	87.363	205.396.000

Projekty misyjne finansowane z darów 13. soboty:

1. Otwarcie ośrodka wywierania wpływu społecznego w mieście Sortland (Norwegia).
2. Założenie zboru w Nowym Belgradzie, dzielnicy stołecznego Belgradu (Serbia).
3. Zbudowanie kościoła i ośrodka wywierania wpływu społecznego w stołecznej Nikozji (Cypr).